

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Рабигүл-әүвәл – Пәйгамбәребез туган ай

Рабигүл-әүвәл — ислам дине тарихында зур әһәмияткә ия ай, чөнки бу айда Аллаһы Тәгалә бар галәмнәргә рәхмәт буларак кешелекнең өстенлеген һәм мактаулы сыйфатларын үзенә туплаган соңгы Пәйгамбәрен дөнъяга бирә. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вә сәлләмнең туган көне булып григориан ел исәбе буенча 571 елның Рабигүл-әүвәл аеның унбереннән уникесенә каршы төн санала.

Аллаһы Кәлам шәрифтә болай дип әйтә: “Коръән иңдерелгән өчен һәм аның белән гамәл кылганнары, Аның рәхмәтләре өчен шатлансыннар!” (“Юнус” сүрәсе, 58 нче аять). Башка сүзләр белән әйткәндә, Бөек Зат безгә рәхмәт өчен шатланьрга куша, ә Пәйгамбәр Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вә сәлләм — иң зур рәхмәт, чөнки Яралтучыбыз шулай ук болай дигән: “(Ий, Мөхәммәд) Без сине бары тик рәхмәт билгесе итеп галәмдәге халыкларга күндердек” (“Әнбия” сүрәсе, 107 нче аять).

Пәйгамбәр Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вә сәлләмнең туган көне гасырлар дөвәмында дөнъяның төрле почмакларында билгеләп үтелә. Шулай ук Мәүлид ән-Нәби — татар халкының иң борынгы һәм тирән хөрмәткә ия бәйрәмнәренә берсе. Бу көнне безнең бабаларыбыз бергә жыелганнар, дога укыганнар, салаватлар, мөнәжәтләр һәм касыйдәләр әйткәннәр. Моннан тыш, алар Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вә сәлләмне искә төшергәннәр, аның образын, тормыш юлын һәм мирасын хәтердә яңартканнар.

Аллаһы Илчесе салләллаһу галәйһи вә сәлләм җәмгыятькә татулык, тынычлык һәм рәхәтлек (гармония) алып килүче кеше була. Хәзерге дөнъяда нәкъ менә шушы сыйфатлар җитеп бетми һәм моны торгызу өчен бердәнбер юл булып замандашларыбызны аның рухи мирасы белән таныштыру, аларга хакыйкый Пәйгамбәрлекнең нурын җиткерү тора.

Аллаһы Тәгалә һәрберебезне Үзенә рәхмәт белән бүләкләсә һәм Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вә сәлләмнең мөбарәк сөннәтенә ияреп яшәүләребезне насып итсә иде! Әмин!

Татарстан Республикасы мөфтие Камил хәзрәт Сәмигуллин.

Сораулар күп

Казанда “Россиядә вакфлар: хәзерге халәтә һәм перспективалары” II Халыкара фәнни-гамәли конференциясе узды. Фәнни җыенда чит илләр һәм төбәкләрдән килгән мәртәбәле кунаклар да катнашты. Татар җәмгыятендә вакфның үсеше, тарихы, бүгенге халәтә нинди? Чит илләрдә вакф системасы ни рәвешле эшли? Вакфлар социаль хәерчелек белән көрәшүгә нинди өлеш кертә ала? Вакфның Россия кысаларында үсеше мөмкинме? Конференциядә өнә шушы сорауларга җавап эзләделәр.

Коръәнне яттан белсәң

Республикада Коръән укучылар бәйгесе үткәрелде. Коръәнне яттан белүчеләр өчен Кама бие төбәге казыяте буенча конкурс Чаллы шәһәренең “Ак мәчет” мәдрәсәсендә узган иде. Анда ирләр арасында беренче һәм икенче урыннарны Хәҗиев Равил белән Хәйбраһманов Хәлил, хатын кызлар арасында исә Хәҗиева Айсылу (11 яшь) һәм Хәҗиева Хәдичә (8 яшь) бүлештеләр. Республика күләм бәйгедә исә Татарстанның 5 казыятеннән 17 вәкил катнашты. Җиңүчегә дигән иң зур бүләк — хажга юлгаманы Казаннан Азат һадиев отты. 2 нче урынны Казаннан Закариә Борһановка тапшырдылар, 3 нче урынны Әлмәт шәһәренән Алик Яушев алды.

Рәхим итегез!

Татарстан республикасы мөселманнарының диния нәзарәте, Яр Чаллы мөхтәсәбәте 1 декабрь көнне «Иске имлә — гарәп хәрефләре, татар теле» дигән мастер класс уздыра. Биредә Казанның “Мөхәммәдия” мәдрәсәсе өлкән мөгаллиме, Апанай мәчете имамы Әхмәт хәзрәт Сабилов, Татарстан диния нәзарәтенә дөгъвәт бүлеге җитәкчесе Нияз хәзрәт Сабилов катнашыр дип көтелә. Биредә гарәп хәрефләрен дөрес язу, иске татар имлясы кагыйдәләре буенча мастер-класслар оештыру, дәрәсләкләр сату-алу күздә тотыла. Практик дәрәсләр өчен язу әсбаблары, дөфтәр алып килергә кирәк. Әлегә чара Яңа шәһәрнең 27/09 А адресы буенча урнашкан “Хәләл-үзәк”тә оештырыла, иртәнге сәгать 9 да башлана.

ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ
МӨСЕЛМАННАРЫНЫҢ ДИНИЯ НӘЗАРӘТЕ
ЯР ЧАЛЛЫ МӨХТӘСӘБӘТЕ

«ХӘЛӘЛ ҮЗӘК»
1 декабрь

“ИСКЕ ИМЛӘ -
ГАРӘП ХӘРЕФЛӘРЕ, ТАТАР ТЕЛЕ”
дигән мастер класс чакыралар

АЛЫП БАРУЧЫЛАР - КАЗАН ШӘһӘРЕННӘН КУНАКЛАР:
1. “Мөхәммәдия” мәдрәсә өлкән мөгаллиме,
Хуснуль хат һәм Иске имля буенча дәрәсләкләр авторы,
Апанай мәчете имамы, Әхмәт хәзрәт Сабилов
2. Татарстан Диния нәзарәте дөгъвәт бүлеге җитәкчесе,
Апанай мәчете Имам-хатыбы, Нияз хәзрәт Сабилов

ПРОГРАММАДА:
-Хуснуль хат - гарәп хәрефләрен дөрес язу
-Иске татар имлясе - татар халкының җәзинәсе
-Иске имля - асылы, төп кагыйдәләре, мисаллар
-Иске имля дәрәсләкләре киңәйтелгән сату-алу
-Кайнар пылау, төмле чай.

*Практик эшләргә язу әсбаблары һәм дөфтәр алып килгез.

“Гыйлен юлына Баскан Кешегә Аллаһы
Тәгалә җәннәт юлын җинәләйтәр” Кофис

Яңа шәһәр 27/09А
Башлана 9:00
Бара 17:00
гә хәтле
Иңн шәә
Аллаһ!

Мәүлид кичәсе

“Мәүлид” сүзе “туу вакыты” яисә “туган көн” дигән мәгънәне белдерә. Ислам дөнъясында бу көнгә мәүлиддин-Нәби, ягъни Мөхәммәд пәйгамбәрнең туган көне диләр. Ул мөселман һижри айлары буенча, рабигъиль-әүвәл аеның 12 нче көненә бәйләгән төн уртасыннан соң Мәккә шәһәрәндә туа. Нәкъ 63 ел яши һәм шул ук айның шул ук көнендә вафат була, ягъни туган һәм үлгән көннәре бер үк көннәргә туры килә.

Пәйгамбәрәбез Мөхәммәд с.г.в. 571 елда туган. Атасы Габдулла, улы тумастан ике ай әүвәл вафат булса, анасы Әминә баласына 6 яшь вакытта вафат була. Мөхәммәд сизгез яшенә кадәр бабасы Габделмөтәllib, 25 яшенә кадәр абыйсы Әбү Талиб карамагында яши. 25 яшенә җиткәч, Хәдичәгә өйләнә. Бу никахтан 2 ул һәм 4 кыз туа. 40 яшенә җиткәч, пәйгамбәр була, бу шәрәфле вазыйфаны 23 ел дәвамында үтәп килә. Пәйгамбәрәбез с.г.в. 63 яшендә Мәдинә шәһәрәндә вафат була.

Пәйгамбәрәбез адашу юлында булган халыкны хак иманга, хакыйкәткә өндәде. Ул заманда гарәпләр сыннарға, утка, ташларға вә тауларға табыналар, бер-берләре белән дөвамлы сугышалар, кеше үтерүне батырлыкка санылар иде. Урлаучылар, талаучылар, хәйләкәрләр вә караклар җәмгыятьнең иң дәрәжәле урыннарына менгәннәр иде. Зәгыйфь вә ярлыларның, мескеннәрнең, әйтәрсез, яшәү хаклары юк иде. Пәйгамбәрәбез Мөхәммәд с.г.в. менә шундый бер милләт арасына пәйгамбәр буларак җибәрелде. Аллаһның әмер вә тыюларын кешеләргә

белгертә башлагач, бары да Пәйгамбәрәбезгә каршы күтәрелделәр. Яһүдиләр, христианнар, потка вә утка табынучылар, сихерчеләр, хәтта Пәйгамбәрәбезнең кайбер якин кардәшләре дә аңа дошман булдылар. Алар Пәйгамбәрәбезгә вә мөселманнарға каршы искитәрлек золымнар вә усаллыклар кылды. Бу авыр хәлгә чыдый алмаган мөселманнар ике мәртәбә Хәбәшкә (Эфиопиягә) күчәргә мәҗбүр булдылар, ләкин Пәйгамбәрәбез һәм аның сәхәбәләре бирешмәде, сабырлык күрсәтеп, ихлас гыйбадәт кылды, иҗтиһад вә дөгъват нәтижәсендә мөселманнарның саны артканнан-арта барды.

Пәйгамбәрәбез 13 ел буге Мәккәдә исламиятны аңлатырга тырышты. Ләкин мөкәллеләр бик үжәт кешеләр иде, алар диннәрәндәге, горәф-гадәтләрендәге үзгәрешләргә теләмәделәр. Туктаусыз эзәрлекләүләргә түзә алмаган мөселманнар 622 елда Мәдинә шәһәрәне күчәләр. Пәйгамбәрәбез Мәдинәдә мәчетләр салдыра, иман һәм динне халыкка өйрәтү эшләренә зур әһәмият бирә. Ул Мәдинәдә 10 ел яши. Шунда Ислам дине үсеп, ныгып китә. 630 елда Пәйгамбәрәбез

Мөккәне яулап ала. Бу надан вә азгын халык 23 елда дөнъяның иң мәдәни милләте хәленә килә. Пәйгамбәрәбез аларны шундый рәвештә тәрбия кылды ки, алар арасында урнашкан җылылык вә дуслык кешелек тарихында беркайчан да булганы юк иде өле.

Пәйгамбәрәбез заманында яшәгән вә Ислам диненә иң зур хезмәт кылган кешеләргә сәхәбә, ягъни Пәйгамбәрәбезнең иптәшләре (иярченнәре) диелде. Сәхәбәләр — Коръәндә вә Пәйгамбәрәбез хәдисләрендә макталган кешеләрдер.

Пәйгамбәрәбез с.г.в. үлчәгән аңлап, сәхәбәләренә болай дигән: “Дөнъяда өммәтә арасында мәңгә яшәгән һичбер пәйгамбәр юктыр. Мин дә сезнең арагыздан аерылачакмын. Сезнең белән җәннәттә, күсәр суы янында табышачакмын. Җәннәттә минем белән очрашуны теләгән кешеләр кулларын вә телләрен гәнаһтан сакласыннар”.

Без Пәйгамбәрәбез Мөхәммәд с.г.в.не яратканыбыз өчен һәр ел аның туган көнен — Мәүлид бәйрәмен шатлык белән каршы алып үткәрәбез. Мөселманнар яши торган күп илләрдә, Пәйгамбәрәбезнең дөнъяга килүенә ихлас шатлануны белдереп, ай дәвамында төрле чаралар уздырыла. Алар Аллаһ рәсүленең тормышын өйрәнүне, аңа күпләп салаватлар өйтүне, Коръән аятьләрен уку, догалар кылу, вәгазләр сөйләүне үз эченә ала. Мәүлид мәҗлесләре Пәйгамбәрәбез узган юлны һәм аның сөннәт гамәлләрен бер-берәбезгә искә төшерүне, аның күркәм әхлакый үрнәген өлге итеп алуны, рухыбызны тәрбияләү һәм ныгытуны максат итеп куя.

(“Ислам дине нигезләре”ннән)

СОРАУ-ЖАВАП

Мөхтәрәм “Ислам нуры” редакциясе!

Түбәндәге язмама аңлатма бирсәгез, бик рәхмәтле булып идем.

Бер мәчеткә йөрүчеләр нурнамә алып килде. Ул “Юлдаш” гәҗитенен 2003 ел, гыйнвар санындагы “Дин вә йола” сәхифәсендә. Кем бу нурнамәне ишетсә, укыса яки үзе белән сакласа, бик күп саваплар вәгъдә ителгән. Мәсәлән: “Ул бәндә сораусыз оҗмахның теләсә кайсы капкасыннан керер”.

“Нурнамәне сакламаса, күп үкенү вә хәсрәтле булып”, - диелгән. Ул аңа көтелмәгәндә килеп керде, ә ул аны гомер буге сакларга мәҗбүр булды. Без, мәчеткә йөрүчеләр, моны аңламыйбыз. Намаз укымаучыларга шушы гына кирәк бит! Матчасына кыстырып куя

да, мин оҗмахның теләсә кайсы капкасыннан керә алам, дип ята. Мондыйлар күп бит ул...

Салих Зиннәтов, Зәй районы Аксар авылы.

Укучыларыбызны кызыксындырган со-рауларга шәригать белгече Рәфыйк хәзрәт Миннәхмәтов жавап бирә:

- Нурнамә кебек мондый догалар халык арасында байтак таралган. Янәсе, намаз укымасаң да, шушы догалар сине җәннәткә алып керер... Ләкин шәригатьтә андый әйбер юк, Коръәндә язылмаган догаларны җәннәткә кертүче дип атап йөртү иман шартына каршы килә. Бу - надан кешеләр уйлап чыгарган, яки белә торып уйлап тапкан нәрсәләр.

МИНЕМ ФИКЕР

Рәис хәзрәт Әхмәтов, Чаллының “Сөембикә” мәчете имам-хатыйбы:

Шушы дөнъяда яшәгән кеше үзенә матди байлыклар туплый. Һәм дөнъяны ташлап киткәндә, үзеннән соң мирас калдыра. Кемдер - тиеннәр, кемдер зур байлыклар да калдырырга мөмкин. Ничек кенә бай булмасын, кеше үзе белән берни дә алып китә алмый. Байга да шундый ук кабер казылар, ярлыга да. Байны да гап-гади ак көфенгә төрөп күмәләр, ярлыны да... Ярлының, әйткәнәмчә, бүләрлек малы калмаска мөмкин. Ә менә байның мал-мөлкәте бик еш кына нәсел-нәсәбә, балалары арасында күп тавышлар чыгуга сәбәп була.

Гажәп бит: без, татар халкы, үзебезне мөселман дип исәпләсәк тә, күбебез намаз укымыйбыз, башка гамәлләргә дә җиренә җиткереп башкармыйбыз, һәм, билгеле инде, мирасны да Аллаһ кушканча бүлүне кирәк дип санамыйбыз.

Элек, дөрес, бу мәсьәлә гадирәк хәл ителә иде. Авылларда әти-әни янында кече малай яши, әти-әнине тәрбияләп ахирәткә озатканнан соң да байлык шунда, төп йортта кала иде. Читкә киткән балалар кайтып мал бүлешеп йөрмәде. Ул чакларда инде, дөресен әйткәндә, зурдан кубып, бүлешәбез диярлек мал да булмагандыр. Ә хәзер тормыш үзгәрде. Балаларга, чыннан да, зур гына байлыклар калырга мөмкин. Шунун өчен калган малы дөрес итеп бүлү бик мөһим. Әле минем: “Мирас малын шәригатьчә бүлдек”, - дигәннәрен ишеткәнем юк. Ә менә дөрес итеп бүлмичә,

дошманлашып беткән туганнар турында инде бик күп ишеттем. Әгәр кем дә булса үзенә тиеш булмаган малы алып куллана башлай икән, бу аңа харам. Бу кеше Аллаһ каршында да гөнаһлы була, туганнар арасына да дошманлык кертә. Сүз уңаеннан: ислам динендә дә әти-әнинең балаларының берәрсенә (мохтаҗрагына яисә аларга аерым тәрбия, кадер-хөрмәт күрсәткәнәнә) байлыгының бер өлешен бүлү итү мөмкинлеге бар. Бүлүк бүленми.

Мөселман китаплары сатыла торган кибетләрдә мирас малын бүлү тәртипләре турында язылган китаплар байтак. Мал бүлү ихтыяҗы туганда, кирәкле мәгълүматны шул китаплардан табып укырга була. Катлаулырак очракларда имамнарға мөрәҗғәгать итәргә мөмкин.

Гөнаһларга төшмичә, туганлыкны бозмыйча яшәсәк иде.

Хәләл һәм хәрам

Сезгә Аллаһның рәхмәте һәм сәләме булсын!

Аллаһ Изге Коръәндә: “Ий мөэминнәр! Без сезгә биргән пакь, хәләл ризыклардан гына ашагыз һәм Аллаһуга шөкер итегез, әгәр Аңа гыйбадәт кылучы булсагыз”(2;172), ди.

Хәләл, пакь ризык — Аллаһ рөхсәт иткән, тән һәм акыл өчен зыяны булмаган ризык. Хәләл ризык йөрәк өчен файдалы һәм ул изге эшләргә сәбәпче була. Хәләл ризыклар ашап үскән балалар физик яктан да, рухи яктан да сәләмәт булып үсә. Әграф сүрәсендә Аллаһ болай ди: “...Күргәнәбездә, хәләл — яхшы, файдалы, ә хәрам — тыелган, начар.”

Иң элек хәрам белән хәләлнең нәрсә икән ачыклап үтик. “Хәрам” сүзгә гарәп теленнән “тыелган, кысылган” дип тәржемә ителә, ягъни үтәргә ярамаган чик кебек билгеләнә. Аллаһ үзен чиксез хикмәткә белән безгә кайбер нәрсәләргә тыя. Мәсәлән, Аллаһ Коръәндә болай ди: “Ий мөэминнәр, әлбәттә, исерткеч эчемлекләр, отышлы уеннар начар

эш. Сакланыгыз, бәлки отышлылардан булырсыз”. Аллаһ тыйган нәрсәләрдә кеше өчен зыян бар. Кайвакытта ул зыян кебек тоелмый. Әйттик, Аллаһ дуңгыз итен тыйган. Кем булса да әйтә ала: “Ә ни өчен дуңгыз тыела, ул бит файдалы һәм тәмле!” Әмма, әгәр дә берәз өйрәнәп, фәнни мәкаләләр белән танышсак, дуңгыз итен кеше сәләмәтлеген өчен бик начар йогынты ясаганда шик калмаячак.

Һәрхәлдә, Ул Аллаһ, бар нәрсәгә барлыкка Китерүче, Ул безнен өчен нәрсә файдалы, нәрсә зыянлы икән Белүче. Без Аллаһка буйсынабыз.

Хәрамның капма-каршысы — хәләл, яисә рөхсәт ителгән, ярый торган. Аллаһ рөхсәт иткән ашамлык, эчемлек, гамәлләр. Хәрам булмаган әйбер хәләл була. Бер нәрсәгә Аллаһ

тыйса, икенче нәрсәгә хәләл кыла. Әйттик, Аллаһ исерткеч эчемлекләргә тыя, ләкин башка төрләр эчемлекләргә тыю юк, алар хәләл санала. Аллаһ дуңгыз итен тыя, ләкин аннан тыш сыер итен, сарык итен, тавык итен, ат итен кулланып була. Аллаһ никахка хәтле мөнәсәбәтләргә тыя, ләкин Ул безгә никахлашып яшәргә рөхсәт бирә, балалар табып, аларны тәрбияләргә өнди. Аллаһ безнең өчен авырлык теләми. “Аллаһ сезнең өчен Ахирәтне теләми” (аять). Шуңа күрә хәләл — ул мәселман кешесенә яшәү рәвешен. Хәләл төшенчәсә мәселман кешесенә барлык яшәү өлкәләренә тарала: хезмәт, бизнес, финансы, көнүзү, киём-салым, кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләр һәм башкалар. Хәләл белән хәрам төшенчәләре Коръәндә билгеләнгән, аңлашылмаган нәрсәләр булса, дин әһелләренә мөрәҗәгать итеп җавап табарга була.

Соңгы берничә елда хәләл ризыклар дөнья киңлекләрендә кин колач белән тарала. Хәләл продуктларны мәселманнар гына түгел, ә христиан динен тотучылар да куллана. Хәләл ризык дигән төшенчәгә анлар өчен хәрам ризык дигәнә искәртел үтик.

Мәселманнарга түбәндәге

ризыклар тыела яисә хәрам була:

— Дуңгыз ите һәм аннан ясалган ризыклар (желатин, ул күбрәк дуңгыз сөңереннән ясапа);

— Алкоголь (шул исәптән тәмләткеч буларак кулланды — конфет, консервлар, тортлар);

— Кан;

— Үлкәсә ите;

— Бөҗәкләр, ерткыч кошлар, ерткыч хайваннар;

— Аллаһ исеме белән бугазланмаган хайван ите.

Соңгы пунктка игътибар итегез! Мәсәлән, сез тавык ите алырга уйладыгыз, тавык ите рөхсәт ителгән. Сезгә ул тавык ите шәригать кануннарын үтәп бугазланган икән белгән очракта гына хәләл санала. Шәригать кануннарын үтәмичә бугазланган хайванның маеннан, тиресеннән ясалган азык бугагычлар һәм тәмләткечләр тыелган категориягә керә.

«Иман китереп Коръән юлы белән изге гамәлләр кылучы мөэминнәргә олы эҗер булып дип Аллаһ вәгъдә кылды».

**Илназ хәзрәт Яхин,
Чаллының “Ихлас” мәчете
имам-хатыйбы.**

Дөнья әдәбияты жәүһәрләреннән

Йөрәк бабай һәм падишаһ

(Хикәят. Төрөкчәдән Фатих Кутлу тәржемәсе. Дәвам)

ҖАҢИТ ЗАРИФОГЛУ

Карт һәрберсен биек бер агачның салкынча, рәхәт күлгәсә астына алып килде. Чатыр да яннарында гына. Утырдылар.

— Кайдан киләсез, кая барасыз болай? — дигән Йөрәк бабай. Төпчәнен сорагы түгел, ә болай сүз кушар өчен генә, гадәттәгечә.

— Сәүдә эшенә чыккан идек, менә йерибез шулай, - дигән башлыклары.

Йөрәк бабай гел бу башлык кешенең генә сөйләшүен, башкаларның әдәп саклап утыруларын күзәткән.

— Бу егетләрнең башы, башлыклары синме, улым?

Бу кеше елмаеп көлгән.

— Боларның һәрберсе мине кадерле иптәшләрем. Башлык дип белсәләр, башлыклары булырмын, әмма колбыз дисәләр, ул вакыт аларның коллары булырмын.

Барысы бергә сискәнәп, кинәт күтәрелеп басканнар һәм кулларын йөрәк өстенә куеп:

— Әстәгъфирулла, әстәгъфирулла, - дип пышылдашканнар.

— Улым, Ходай сиңа серле бер сүз әйттерде. Мин шуны аңладым, әмма теләсәң, син әйт.

— Ни аңладың, башта сине тыңлык өле. Зинһар, иң элек исемеңне әйт. Кем диләр сине?

— Хасан дип тә әйтәләр. Йөрәк Хасан да, Йөрәк бабай дип тә...

— Башлыклары икәнәме кайдан беләп әйтәсәң?

— Белмим, шулай теләмә килде. Әмма карап торам да, син үзгәң дә, иптәшләрег дә падишаһ булырлык кешеләр. Телегез нәзәкәтле, холкыгыз затлы, ә тәдбирегез бик нечкә.

— Нинди тәдбир ул, Йөрәк бабай?

— Бөтенегез дә чатырга аркагыз белн утырдыгыз, ягъни яшь кыз булса, ялгышып күз ташларбыз, гөнаһка керербез дип уйладыгыз. Эһ, моннан да нечкә тәдбир була аламы?

Шулай дигәннән соң Йөрәк бабай, аларга салкынча су алып килергә дип торганда, борылып болай дигән:

— Тынычлап утырыгыз. һәр як сезнең мөлкәтегез дип белегез. һәм өлкән яшьтәге хатыным бар, анагыз кебек булсын. Сезне дә үз балалары кебек күрер. Шуңа күрә тынычлап утырыгыз. Монда калыгыз, кунагыбыз булыгыз. Бергә ашарбыз. Без дә сезгә догада булырбыз, рәхмәт әйтербез.

— Ярап, әйбәт булып, - дигән башлыклары. — Без болай да бик ачыккан идек инде. Тау һавасы аны тагын да арттырды.

Йөрәк бабай рөхсәт сорап читкә китте. Чатырга керде.

— Хатын, килүчеләр бик тә ачыккан, сусаганнар. Беренче итеп сусауларын басыйм әле. Турсык белән суык су алып кайтуыбыз да ярап куйды, хәзер үк илтим, - дип әйткән дә жәһәт кенә касәне, турсыкны алып, яннарына барган.

Зур касә белән тутырып бирүгә, башлык яртысын бер тында, яртысының яртысын тагын бер тында, калганны да бер тын алуға эчеп бетергән.

— Абау, - дигән Йөрәк бабай, - бигрәк янган икән эчегез. Шулай да, агайлар, бу кадәр күп эчеп карыныгызны туйдырмагыз.

Калганнарына да касә белән салкын суны сузган. Күп йотып, иркән сулыш алып, бисмиллалар әйтеп, әлхәмдулиллаһ дия-дия, суны эчкәннәр. Йөрәк бабай рөхсәт сорап тагын киткән. Чатырга көргән.

— Җан юлдашым, болар бик кадерле кунакларга охшап торалар. Аллаһ безне кызганып, кунак итсәнәр дип, боларны жибергән. Әгәр алар килмәгән булса, шул юлга чыккан ике көннән бирле, әллә Аллаһ безне яхшылыклар дөфтөрәннән төшердемә, оныттымы дип эчмәннән уйлык башлаган идем. Никадәр гөнаһлы бәндәләр икәнбез, ә? Аллаһны хәтерләп искә төшерү өчен я сый-хөрмәт, я бер бәла, я булмаसा, мөсафир кунак тиеш булган. Аһ-вах безгә! Хәзер нәрсә эшлисәң, килгән кунакка нәрсә эзерлисәң?

— Бер казан талкан пылавы пешереп, күпме маебыз бар — барысын да салырмын. Аннан зур касәләрдә салкын әйрән, киң савытта бик тәмле катык. Кичә генә оеткан идем. Берәз икмәгебез дә бар. Вакыт булса, тагын икмәк пешерермен.

— Яхшы, - дигән Йөрәк бабай. — Бик яхшы. Вакытың табылып.

Әмма үзә һаман нидер уйлык сыман.

— Бәем, әфәндем, нәрсә телисәң, әйт.

— Кунакның мондыен беркайда да табып булмас. һәрберсе падишаһка охшап тора. Валлаһи, болар бик кадерле кунаклар. һәрберсен төрле ил падишаһлары дип уйлыйм. Шулай булгач, аларны болай гына сыйлау дәрәжә булып микән... Ханым, Аллаһ безне кызганып жиберде боларны, мең шөкер Ходайга. Ни әйтергә дә белмим, кыенсынам да... Әйдә, дөҗәкебезне чалып, боларны сыйлык. Ни диярсәң, мәңгелек юлдашым, солтаным?

— Аһ-вах — диде Айшә әби. — Ваһ, минем кара язмышым. Ай, Аллаһым. Мин беттем, һәлак булдым. Аллаһ сиңа озын гомерләр бирсән. Ваһ, кара инде мине, моны ник баштарак уйламадым? Дөнья малы, дөнья хырысы минем күземне томалаган да, шуны да белмәгәнмен. Валлаһи, дөняе суеп ашатып бичараларны. Яхшы булып, бик тә шәп булып.

— Берәз курыккан идем риза булмасың дип.

— Алай булырга мөмкин түгел! Ләкин нәрсәдер борчы мине... Дөҗәкәй булмача, үтәсе биек тауларны уйладым да... Мин күпме генә әйбер күтәрсәм дә, нишлим, картайдым, аякларымның җегәре бетте, йөкнәң күбесен сиңа күтәргәң туры килер дип куркам. Ә син һичберсен миңа бирмәсәң дә... Авыр йөкләр белән нишләрсәң?

— Син бер дә борчылма, - диде Йөрәк бабай. — Олуғ Раббым бер җаен бирер.

Йөрәк бабай тиз генә дөҗәкәй янына барган. Аңа яратып, мәрхәмәт белән шундый итеп караган да:

— Кил, дөҗәкәй, - дип башыннан тоткан. Битеннән сыйпый-сыйпый аны тиешле урынга алып киткән.

Йөрәк бабай дөҗәкәйнең башын Кәгъбәгә таба борды. Бисмилла әйтеп пычагын чыгарды. Дөҗәкәйнең муенындагы төкләрән өреп, ике якка ачты. Бисмиллаһ, Аллаһу әкбәр!

Карчыгы да шунда булып, дөҗәкәй пычакны күрмәсен дип, куллары белән аның күзләрен каплап торды.

Дөҗәкәй, Аллаһның аятенә туры килгән рәвештә, ян-якка егылган.

Әйдәгез, без яңадан мөсафирларга кайтыйк. Кем мкән болар? Төп-төгәл җиде кеше. Киёмнәрән алыштырып халык арасына чыккан падишаһ һәм вәзирләре икән болар. Бу падишаһ кичләрен утлары җемелдәп янган шәһәрдә яши, сарае да шунда имеш.

— Тирә-юньдәге авылларга, кырларга, тауларга, җәйләүләргә дә бер чыгып карыйк әле. Анда ниләр бар икән? Нинди яхшылыктар, нинди начарлыктар барганын белмәсәң, Ходай сорау алганда, ни дип җавап бирерсез? — дигәннәр һәм, шулай итеп, Йөрәк бабайның чатырын күреп алганнар.

(Дәвам бар)

Әхлак сагында

Соңгы елларда халыкның гыйбадәткә тартылуы, горейф-гадәтләребезне үтәргә тырышуы күзәтелә. Шулар нигездә мәчетләр салына, ислам нигезләрен аңларга тырышудан кеше намазга баса, ураза тота, хаж гамәлен үтәп кайта. Мәчетләребездә Коръәнне укырга өйрәтү, гарәп теле дәрәсләре алып барыла. Исламга тартылучылар арта. Ни гажәп, жан тынычлыгын югалтучылар да кимеми. Ятимнәр күбәя, урамда карт ялгызлар хәер сораша, гаиләләр таркала. Матбугат бу хакта яза, телевизор да шулар турыда сөйлә, зыялылар чаң суга. Яңалык түгел. Мәзәктәге кебек, былтыргы «А».

Коръән-китап бу турыда нәрсә ди соң? Пәйгамбәрәбез Мөхәммәд с.г.в.гә иңгән «Галәкъ» сүрәсенең беренче аятендә [илра биисми раббикә әлләзий халәл] — укы барлыкка китерүче Раббың исеме белән, диелә. Аяттәгә халәл — барлыкка китерде, иҗат итте, дип тәрҗемә ителә. Шулар ук тамырдан халык, холык, күплек санда әхлак сүзләре дә ясала. Халык — кешеләр төркемен аңлатса, холык — кешенең табигате, характеры. Татар телендәгә кылык сүзә холык сүзәнең барып тоташа. Кылык — кылган эш, русча поступок мәгънәсендә. Әхлак сүзә барыбызга да таныш. Ул — кешеләрнең жәмгыятькә һәм бүтән кешеләргә карата мөнәсәбәтләре. Халкыбызда әхлак әдәп сүзә белән янәшә йөри. Әдәп — кешеләр белән мөгамәләдә һәм аралашуда үтәргә тиеш булган, төптән уйланылган кагыйдәләр, яхшы гадәтләр, культура. Рус педагогы В.А.Сухомлинский: «Әгәр кеше әхлак культурасының нигезен тәшкит иткән белемнәргә ия булмаса, кешенең рухи культурасы тулы булмагач», - ди. Аңлашылганча, рухи культура иң беренче чиратта әхлакны төзәтүдән башлана. Әхлакны ничек төзәтәргә соң? Татарның Алтын Урда чоры шагыйре С.Сараи:

“Коръән иңдерелүнең максаты - хуш холык тәрбияләү торыр”, дип язып калдырган. Бу иң беренче чиратта, Коръәнне укыганда кеше үзенең әхлагын үзгәртү, холкын төзәтү ниятендә булырга тиешлекне күрсәтмиме?! Инде әзме-күпме Коръәнне

укып караган, мәдрәсәдә гарәп телен үзләштергән кеше, әхлак төзәтү юлларын китапның үзеннән үк таба ала. Шулар ук «Галәкъ» сүрәсен укуны дәвам итсәк, алдагы аятләрдә әкрам, галләм, тәкъва сүзләрен очратабыз. Аларның тамырларына карасак, әкрам — бик юмарт, бик хөрмәтләүчән, бик затлы; галләм — бик күп белүче, зур укымышлы, күп фәннән белемле, энциклопедист; тәкъва — дин кушканнарны гына үтәүче диндар кеше, Аллаһыдан гына куркучы дигән мәгънәләргә аңлата. Аят бирелешендә әкрам Раббы сүзә белән кулланыла. Бу Аллаһның бик юмарт икәнен күрсәтә. Раббы рухы булган кеше дә шулар ук сыйфатларга ия булырга тиешлекне аңлатмыймы? Әхлак төзәтү, юмартлыктан, ягъни бирүдән башланмыймы? Әхлак төзәтү күп беләргә тырышуда түгелме? Әхлак төзәтү тәкъвалыкка нигезләнмиме? Коръән үзе дә бик күп сораулардан тора. Әйдәгез, Коръәнне укыганда, әхлагыбызны төзәтү турында фикерләп укыйк!

**Гөлфия Насыйбуллина,
тел-әдәбият, сәнгать белгече,
Чаллының “Ак мәчет” мәдрәсәсе шәкерте.**

Безгә язалаз

Укысыннар, уйлансыннар...

“Ислам нуры” газетасын кулга алып укыгач, мин дә үземнең язмамны жибәргә уйладым. Газетада урын алып, укыган кешене уйланырга мөжбүр итсә, туры юлга күндәрсә, бик шат булыр идем.

Эшегездә уңышлар, барыгызга да саулык, тыныч тормыш, тиражыгызның көннән-көн артуын, иман нуры чәчүегезне теләм.

*Исерткечне ник эчәсең,
Исәнлегең югалтып?
Яшь гомерең уза әрәм,
Кайтмый ул үткән вакыт.
Исерткечне ник эчәсең?
Житә бит ул башыңа.
Ни җаваплар бирербез соң
Аллаһының каршында?
Исерткечне ясаучы да*

*Шайтан белән бер булыр.
Бар гөнаһы аңа булып,
Тәмуз утында торыр.
Исерткечне ник эчәсең? -
Көн дә бәйрәм, көн дә туй.
Айнык булсаң, уйлап кара,
Бозык эшнә зинһар куй.
Атаң-анаң, әби-бабаң,
Балаларың да елар.*

*Синең көйне көйли-көйли,
Беркөн бары да туяр.
Янәшәңдә шайтан йөрәп,
Кара гүренә куяр.
Исерткечне эчмә әле,
Эчмә әле тамчысын.
Жаның-тәнең татымасын
Тәмуз уты камчысын.
Исерткечнең юк файдасы,
Зарарыннан башкача.
Бөтен хәсрәт, сагыш уты
Тик шуңардан башлана.
Исерткечне эчмә әле,
Айнык булсын башкаең.
Дөнья – ахирәт, бәхет килер,
Тормыш табар үз җаен.*

**Тәзкирә Алякимова,
Нурлат районы
Түбән Норлат авылы.**

БЕРГӘ БУЛЫК

Хөрмәтле укучыларыбыз!

“Ислам нуры” – шактый еллар дөвамьнда күпләрегез яратырга өлгергән бай эчтәлекле газета. Кулдан язылган хатларыгызны алып уку, андагы теләк-тәкъдимнәрегезне, җылы сүзләрегезне ишетү безнең өчен дә бик күңелле. Ике арадагы шушы элементләр өзәлмәсен, алдагы көннәрдә дә бергә булук! Газета битләрендә белдерүләр, реклама текстлары да урнаштырырга мөмкин. “Ислам нуры”на почта бүлекләрендә, Татарстан буенча гына түгел, Россиянең бөтен төбәкләрендә язылырга мөмкин. Индекс – 54149.

Сөйгән сөелер

Бер кеше башка бер авылда яшәгән дин кардәшенә хәлән белер өчен юлга чыга. Аллаһы Тәгалә аның юлына кеше сурәтендә бер фәрештәне жибәрә. Ул исә теге кешенең каршысына очрап:

– Кая юл тотасың? - дип сорый.
– Фәлән авылда яшәгән дин кардәшемнең хәлән белер өчен барам, - дип җавап кайтара юлчы.
Фәрештә сорау алуын дәвам итеп:
– Синең ана карата берәр дөнья йомышың бармы? - дип сорый.
– Минем ана карата бернинди йомышым да юк. Мин аны Аллаһы Тәгалә өчен сөям, шуның өчен аның хәлән беләргә янына барам, - ди фәрештәгә каршы теге кеше.
Кеше сурәтен алган фәрештә үзенең кем икәнлеген ачыклар:

– Мин синең янына Аллаһ тарафыннан жибәрелгән бер илчәмен. Ул сиңа: “Аллаһы Тәгалә ризалыгы өчен ул кешене сөйгән өчен Аллаһы Тәгалә сиңә дә сөя, дип әйтәргә боерды”, - ди.

(“Бәхетлеләрнен серләре” китабыннан)

**Нәшире
Иршат Гыйльметдин улы
ШӘЙХАТТАР**

**Баш мөхәррир
Айгөл Абдуллина**

**Тел.: (8552) 70-51-09
Факс: (8552) 70-51-45**

Оештыручылары:

Үзәкләшкән дини оешма – Татарстан жөмһүрияте мөселманнары Диния нәзарәте, “Ислам нуры” дини эшмәкәрлек Үзәге

Газета мөкаләләрен күчәрәп басканда аларның “Ислам нуры”ннан алынган күрсәтү мөжбүри.

Редакциягә килгән язмалар игътибар белән өйрәнелә, рецензияләнә. Хатлар газетага әзерләнгәндә авторларның стили саклана.

**Хатларны 423802, Чаллы Үзәк ур.,
72 адресы буенча юллау кирәк.**

**Электрон хатлар өчен:
e-mail: islammury@mail.ru**

Мөселманнар арасын бозуга, үзара каршылыкларга китерергә мөмкин булган хатлар, шикәятләр газетада басылмый.

Дин-шәригать мәсәләләренә кагылышлы язмалар, укучы сораулары Татарстан Диния нәзарәтенә баш казые, Чаллы төбәге мөхтәсипбәтенә гыйльми Советы тарафыннан өйрәнелә һәм аларга җавап бирелә.

Россия Федерациясе матбугат, телерадиотапшырулар һәм массакүләм коммуникацияләз Министрлыгының Идел бие төбәкара территориаль идарәсендә ПИ № 7-0997 саны белән 2001 елның 15 ноябрәндә теркәлдә.

“Роспечать” агентлыгы каталогына кертелгән, язылу ел өйләнәсендә Россия Федерациясе буенча алып барыла.

Айга ике мөртәбә чыга.

**Тиражы 1100.
Индекс 54149**

Хөрмәтле укучыбыз!

Газетабызны укып чыккач, аны туганнарыгызга, танышларыгызга, яки башка мөселманнарга тапшырыгыз иде. “Ислам нуры”ның һәр саны кулдан-кулга күчеп динебезне таратырга ярдәм итсә иде. Әмин.

Шулар ук укучыларыбыз, Коръән аятләре язылу сөбәплә, газетаны кирәкмәгән урыннарга ташлаудан сакланарлар дип ышанабыз.

Газета компьютерда җыелды, офсет ысулы белән “Ислам нуры” басмаханәсендә басылды.

Нәшир һәм редакция адресы:

**423802, Яр Чаллы,
Үзәк урамы, 72**

**Басарга кул куелды:
график буенча
28 ноябрь 16 сәг.
факта 28 ноябрь 16 сәг.**

Бәясә ирекле

